

KURYER LITEWSKI

Za dozwoleniem *Naywyższego Rządu, Nayjaśniejszego CESARZA,*
JM PERATORA Catey Rosyi.

Z GRODNA DNIA 6. MARCA Roku 1797. W PONIEDZIAŁEK.

Koniec Tytułów czyli Formuł.

Przysięga na Poddanstwo.

Ja

bywizy

Poddany obietcie i Przysięgam Wszchemogącemu Panu BOGU, że ja Nayjaśnieyszemu, Napotęźniejszemu, Wielkiemu MONARSIE, JMPERATOROWI PAWŁOWI PIOTROWICZOWI Samowładnącemu Cato Rosyiskiemu, &c. &c. &c. i JEGO JMPERATORSKIEY MOSCI Nayukochańszemu Synowi i Wielkiemu Prawnemu Następcy JEGO JMPERATORSKIEGO WYSOCZESTWA Prawowiernemu Panu CESARZEWICZOWI, i Wielkiemu Xiążęciu ALEXANDROWI PAWŁOWICZOWI, który podług zezwolenia i Samowładney JEGO JMPERATORSKIEY MOSCI mocy przeznaczony, i nadal przez JEGOZ JMPERATORSKA MOSC, podług teyże Samowładney JEGO JMPERATORSKIEY MOSCI mocy, przeznaczonym, i do przyięcia Tronu upoważnionym Wysokim Następcem, chcę wiernym, dobrym, posłusznym, i wiecznie Poddanym bydź z moją Familią; oraz nigdzie bez Naywyższego JEGO JMPERATORSKIEY MOSCI zezwolenia, i Ukazu za Granicę nie wyjeżdżać, i do Cudzoziemskiej służby niezaciągać się, niemniej też z nieprzyjaciółami JEGO JMPERATORSKIEY MOSCI szkodliwej otwartości Rosyiskiego Państwa utrzymywać, i pod żaonym pozorem przeciwko obowiązkowi wiernego Poddanego JEGO JMPERATORSKIEY MOSCI niepostępować, i wszystkie do Wysokiego JEGO JMPERATORSKIEY MOSCI Samowładztwa, siły i mocy przynależące Prawa i Prerogatywy ustawione, i nadal stanowiąc się mające, podług istotnego rozumienia, mocy i możności przestrzegać i bronić w tym wszystkim, życia swojego w potrzebnym razie nieoszczędzać, a nayusilniey starać się wypełniać wszystko to, co do wierney JEGO JMPERATORSKIEY MOSCI służby, i Dobra Kraiowego w każdych zdarzeniach stosować się może. O uszczerbku zaś JEGO JMPERATORSKIEY MOSCI Interesu, szkodzie i stracie, skoro o tym dowiem się, nie tylko zawczasu donosić, lecz i wszelkimi środkami starać się będę oddalać i niedopuszczać; gdy zaś co do służby, i pożytku JEGO JMPERATORSKIEY MOSCI tajemne Dzieło, lub jakie one bądź, które będzie mnie rozkazano utrzymywać w sekrecie, ono utrzymam w zupełnym sekrecie, i nikomu niewyawię komu o tym nienależy wiedzieć, i niebędzie kazano wyjawiać. Co ja powinienem, i chcę wiernie dotrzymać, niech tak mnie BOG Wszchemogący, na Duszy i na Ciele depomoże. Na utwierdzenie zaś tey moley Przysięgi, ciałię słowa, i Krzyż Zbawiciela moiego, Amen.

Na Autentyku podpisano General-Prokutor,

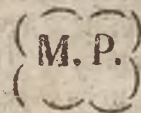
Xiáže Alexy Kurakin.

(1)

MY PAWEŁ PIERWSZY Z BOZEY ŁASKI JMPERATOR
Y SAMO WŁADNĄCY CAŁĄ ROSSYĄ &c, &c, &c.

Zwracając uwagę naszą, na różne okoliczności, które ku pożytkowi naszych Wiernych Pooddanych, ku rozpostrzenieniu Handlu, i ugruntowaniu wewnętrznego i zewnętrznego kredytu służyć mogą, uznaliśmy My za dobro, aby na miejscu trwającej dotąd srebrney Rossyjskiej monety siedmdziesiątej wtórey próby trzymającej w Rublu wewnętrznego waloru trzydzieści sześć sztywerów i pół, nakazać bić monetę, w przednieyszym gatunku, a mianowicie ośmdziesiątej trzeciej, i jedney trzeciej próby, trzymającą w Rublu wewnętrznego waloru, piędziesiąt sztywerów z częściami, w proporcją tego, i inne drobne Srebrne pieniądze: a zatym postanawiamy iak przybywające w Skarb nasz srebro, tak i wchodzące do onego przesziego Sztempla Rossyjskiego Srebrne pieniądze, w takową przednieyszą monetę przerabiać, i ze Skarbu naszego dla kursu w Narodzie wydawać; toż samo w całej obszerności ma się rozumieć, i o Złotey Monecie, na którą na miejsce bywłych Imperyalów, i pół Imperyalów ośmdziesiątej osiney próby, wybijać Czerwone Złote dziewiędziesiąt czwartey, i dwie trzeciej próby: Miedziane zaś pieniądze, robić podawnemu z Puda po szesnaście Rubli; a ażeby wszystkim o tym było wiadomo, dołączają się przy ninieyszym Ukazie, Ryfunki wyżej wspomnionych, Złotey, Srebrney, i Miedzianey monet, Datt: w Sankt Peterzburgu Januarij 20. dnia 1797. Roku.

Autentyczny podpisany własną JEGO JM-
PERATORSKIEY MOSCI Ręką tak:
Pawł Et.

Drukowany w Sankt Peterz-
burgu przy Senacie Januarij 24.
dnia, 1797. Roku.

UKAZ JEGO JMPERATORSKIEY MOSCI Samowładnającego Całą Rossyą
z Rządzającego Senatu, obawia się całemu Narodowi.

W Jmiennym JEGO JMPERATORSKIEY MOSCI Ukazie, na dniu 16. Januarij ninieyszego Roku, za własnoręcznym JEGO JMPERATORSKIEY MOSCI podpisem, Senatowi danym, wyrażono: „ Nim nowa Taryffa zgodna z pożytkiem „ Skarbu Naszego, i wygodą Handlu. lędzie wydana, zalecamy Cło z przywo- „ Zających się Towarów: wybierać podług Taryfy 1782. Roku Septembra 27. „ dnia nastaley, zagraniczną Złotą, i Srebrną monetą, licząc ważny Talar, na „ jeden Rubel i czterdzieści kopiejek; iakowe wybieranie, zacząć z Towarów „ przychodzących Morzem od 1. Aprila. a lądem od 1. Marca bieżącego Roku. „ Co się zaś ściąga do Ryżkiego i Kurlandskich Portów, one w opłacie Cei „ pozostać mają, podług dawney osnowy do nastania wspomnioney nowej Ta- „ ryfy. Senat Nasz ma zalecić Komerc-Kollegij, ouczynienie wczesnych roz- „ porządzeń względem należytego takowey woli Naszey uskutecznienia. „ Rządzasy Senat postanowił: dla należytey o tym Naywyższym JEGO JMPE- „ RATORSKIEY MOSCI zezwoleniu wiadomości, i winnego wykonania, obawić „ całemu Narodowi przez Publiczne Ukazy. O czym ninieyszym i Publikuje się.

Autentyczny za podpisem Rządzają-
cego Senatu.

Drukowany w Sankt Pe-
terzburgu przy Senacie Janua-
rij 22. dnia 1797. Roku.

z Petersburga 14. Lutego.

D. 7. t. m. Brygadyerowie od Infanteryi Xże Gorczakow, *Sipiagin Knorring, Hagenmeister, Sass, Ekeln, Merlin, Samarin* i *Szyszkow*, iako też Brygadyerowie letkich konnych Pułków *Bowr, Godlewski, Donskoy, Wołkow, Martianow, i Lindener* awansowani zostali na Grł Majorów. Dywizya *Ekaterynostawska*, iako też Garnizon *Kamieńca Podolskiego*, za wezwaniem Grł Feldmarszałka *Grafa Suworów* do Petersburga, gdzie bez Komendy zostawać będzie, oddane są pod komendę Grł Lieutenantowi *Bekleszew*. — D. 10. rozkazano abszytowanego Pułkownika *Grafa Mendosa Butella* z tą samą rangą w regimencie Grł Lieutenanta *Wiazmit now* umieścić. Adjutanci *Tyszenkow* i *Mandrukin* będący przy Grł Feldmarszałku *Grafie Suworów*, mają być przeniesieni do Garnizonów, pierwszy do *Ryckiego*, drugi do *Orenburskiego*. — D. 11. Xże dziedziczny *de Baden* i Syn jego Xże *Karol* przyjęci z rangą Grł Lieutenantów od Infanteryi do służby Imperatorskiej, i pierwszemu *Kozłowski* drugiemu zaś *Butyrski* Muszkieterów Regiment oddany. Obadwa te regimenta tracą dawne swoje nazwiska, i mają być odtąd nazywane *Stary Badencki* i *Młody Badencki*.

z Wiednia 15. Lutego z Gazety Berlińskiej.

Wychodzą ztąd ustawicznie woyska do Armij Włoskiej, i wiele z nich przychodzi w nasze okolice. Wiadomości od granic są bardzo smutne. Zapewniają, że nieprzyjaciel posunął się o milę od *Botzen*. Niemamy żadnego doniesienia z *Fryulu*, ani z *Grazu*. Ilekamy się, aby Francuzi niebyli już w marszu do *Tryestu*. Tym czasem Grł *Quosdanovich* w porę opanował fortecę *Wennecką Palmanowa*, przez co może wstrzymać dalsze posuwanie się Francuzów: mamy nadzieję, że znaczne posiłki ze wszech stron przybywające, a nadewszystko przytomność Arcy-Xięcia *Karola*, przywrócą interesy nasze we Włoszech do dobrego stanu, albo przynajmniej zapobiegą nowemu nieszczęściu. — Przyganiają bardzo Grłowi *Provera*, że przybywszy pod *Mantue*, nie przypuścił zaraz szturm do przedmieścia *St. George*, i że dał przez to nieprzyjacielowi czas do sprowadzenia posiłków od *Rivoli*. Feldmarszałek *Wurmzer* nie chciał wpuścić do Fortecy *Gła Provera*, żeby niepowiększyć bardziej swojego niedostatku, i kazał mu bić się. Te konferencye wiele im czasu zabrały: kolumny nieprzyjacielskie ze wszech stron przybyły, i *Provera* pobitym został. Poczytują tu iako principalną przyczynę przegranej naszej, błąd, który popełnił *Alwinzi* nadto osłabiając centrum swojej Armij pod *Rivoli*, któreby nieprzyjaciel nigdy niepotrafił przelać. Grł *Provera* przybywszy tu, odebrał rozkaz oddalić się z Miasta we 24 godzinach. Grł *Alwinzi* wezwany tu został, a Arcy Xże *Karol* objął Komendę Armij Włoskiej, która się zbiera w *Fryulu*.

z Londynu 10. Lutego. z Gazety Hambur:

z *Dover* odebraliśmy wiadomość, że w portach Francuskich od *Brest* aż do *Dunkierki*, Embargo na wszystkie okręty jest włożone, do czego przygotowania do nowej wyprawy, przyczyną być ma. Słychać, że Rząd Francuski wydał rozkazy zabierania Amerykańskich okrętów, które do Anglij lub z Anglij płyną. — Widzieć się teraz daie, że kaprowie Francuscy ze szkodą naszego handlu znacznie się pomnażają, a to od czasu, w którym Rząd Francuski więkzją im część zdobyczy iak dawniey pozwoili, niektóre nawet wiadomości zawierają, że im ją całkowicie odstąpił. — Flotta Admirala *Duncan* przeznaczona do strzeżenia brzegów *Szkocyi*, ma się składać z 12. liniowych okrętów i tyleż Fregat. — Admiralowie *Hotham* i *Elphinstone* na godność *Parów Irlandzkich* są wyniesieni. Ostatni z nich nazywający się teraz *Lord Keith*, przez zdobycie *Przylądka dobrej nadziei* i zabranie Eskadry *Hollenderskiej* 400,000. funt. szterl. (16. milionów Zł. Pol.) iako część zdobyczy na niego przypadającej zyskał. — Lifty z *Portugalij* donoszą, że się woyska *Hiszpańskie* od granic Kraiu tego oddalały, z czego wnosić można, że powieść o zerwanym pokoju między obudwoma temi *Mocarstwami* nie potwierdzi się. — Flotta od 5. liniowych okrętów, która z *Torbay* dla krążenia przy *Brest* wypłynęła, ielcze 4ma liniowemi okrętami z *Portsmouth* wzmoconia zostanie.

Wyjazd bardzo śpieszny Lorda *Cornwallis* do *Judyow Wschodnich* z mocą nieograniczoną czynienia wszystkiego, co mu się tylko zdawać będzie potrzebnym dla przywrócenia tam spokoyności, znaczne czyni wrażenie; iakoż najswieższe wiadomości odebrane tu lądem z tamtej części świata, wcale nie są pocieszające. Zdaie się w istocie, że woysko jest w stanie rebelli otwartey, i chce nawet ogłosić się niepodległym. Regiment jeden *Królewski* posłany do ofady odległej od *Bengalu* o 300. mil Angielskich, odebrał w drodze wiadomienie od woyska kompanij tam będącego, że jeżeli się uda na miejsce swego przeznaczenia, po nieprzyjacielsku przyjęty zostanie. Officer Regimentem kommanderujący uwiadomił o tym Gubernatora, a ten dla uniknienia kroków nieprzyjacielskich, dał mu rozkaz do powrotu. Przymuszanie woysk Kraiowych do wfiadania na statki i służenia w znaczney od ich Oyczyzny odległości, sprawiło tym więkzszemu szemranie i niechęć umysłów, im bardziej się to prawidłom ich Religij sprzeciwia. Wiele jest także trudności w uspokoieniu 15go Kraiowego Regimentu *Seapoys*. P. *Anderson* przysłał z *Madras* do *Edinburga* gatunek wełny, która daie powód do myślenia wielu uczonym ludziom. Kolor iey jest złoty polyskuiący się, i może dawniey była powodem do znaimy *Argonautow* podróży dla dostania złotego runa. Ze wełna jest naturalna, okazuje się z przyłączoney sztuki, w której się

welna na skórze znajduje. Ma ona 10. cali długości i połysk najpiękniejszego iedwabiu. — Przed wprowadzeniem iedwabiu i wynalezieniem sposobow farbowania, musiała mieć bardzo wielki szacunek. Ta, którą do *Edinburga* przysłano, przewieziona była do *Madras* jako zdobycz na iednym *Xciu Indyjskim* zabrana. Zwierze, na którym ona rośnie, osadom *Europejskim* w *Azji* wcale jest nieznaome, i niewiadomo gdzieby się znajdować mogło. Może, że się chowa w rozległych puszczacli *Tibetu*, Kraiu bardzo mało znanego, i na który kompania *Indyow Wschodnich* szczegulniey teraz uwagę swą zwraca.

z *Londynu* 13. *Lutego* z *Gazety Berlinskiej*.

Odebraliśmy wiadomość o poddaniu się *Mantuy*. Przyjaciele pokoju mają nadzieję, że to zdarzenie będzie powodem do rozpoczęcia znowu negocyacji. — Sekretarz Posła Stanów Zieudnoczonych *Ameryki* pojechał do *Paryża*. Zapewniają, że wiezie depesze od *Lorda Grenville*. Jakiś nazwiskiem *Claviere* podał w tych dniach Ministrom naszym nowe propozycye pokoju ze strony Dyrektoryatu, i żądał konferencyi; lecz wkrótce się dowiedziano, że nie był akkredytowany, i odebrał rozkaz wyiechania z naszego Królestwa we 48. godzinach. Wszystkie wiadomości nadchodzące z *Francyi* gloszą o ciągłych przygotowaniach czynionych tam do nowej ekspedycyi; korpus od 20,000 ludzi stoi obozem pod *Granville*, a drugi także znaczny blisko *Valogne*. Nadewszystko w *Cherbourg* i *Havre* pracują z największą usilnością około ekwipowania okrętów i statków przewozowych. O prawdziwym przeznaczeniu tey ekspedycyi zgola niewiemy. Tym czasem do wszystkich Generałów komenderujących wzdłuż brzegów posłane zostały od rządu instrukcye szczegulne na przypadek wkroczenia nieprzyjaciół. Zamieszki w *Irlandyi* nie ustają, wiele ieszcze powiatow jest zbuntowanych i wiele Osob poaresztowano. — Chociaż Minister oświadczył dawniey, że ostatnia pożyczka dobrowolna wystarczy na opędzenie wydatkow tego-rocznych, widzi się iednak być teraz przymuszonym do zaciągnięcia nowej pożyczki od 7 do 8. milionów w *Anglii*, a od pułmilionu w *Irlandyi*. To iego przedsięwzięcie, o którym iuż uwiadomił Dyrektorow banku i znaczniejszych Kapitalistów, sprawiło, że papiery krajowe znacznie spadły. — *Lord Bripport* przybył do *Londynu* i miał długą Konferencyą z *P. Pitt* i *Lordem Spencer*.

z *Paryża* 9 *Lutego* z *Gazety Berlinskiej*.

Rapport Grta Bonaparte z Werony d. 1. *Pluiose* (20 *Stycznia*)

„ Przesyłam wam, Ob. Dyrektorowie, 11. sztandarów zdobytych na nieprzyjacielu w bataliach pod *Rivoli* i la *Favorite*. Ob: *Beffieres*, który one złoży, jest Officerem dystyngwowanym, gdyż ma honor komenderować kompanią mężnych ludzi, którzy widzieli zawsze uciekającą przed nimi jazdę nieprzyjacielską, i którzy przez swą nieustraszonosc wiele bardzo istotnych poslug w tey kampanij dopełnili „

Rapport tegoż Grta datowany 9. *Pluiose* (28. *Stycznia*)

„ *Dywizya Grta Angereau* udała się do *Padwy*; przeszła potym *Brentę* i pomaszewowała do *Citadella*, gdzie napotkała nieprzyjaciela, ale ten uciekł za iey zbliżeniem się.

Potyczka pod Carpenedolo. — *General Massena* udał się do *Vicenza*, z tamtąd do *Bassano*, i ścigał nieprzyjaciela, który się cofnął za *Brentę*. Wysłany w pogoń odważny *Grł Menard* dognał *Cesarskich* w *Carpenedolo*, i po potyczce dosyć żywey, zabrał im 800. niewolnika. *Grenadyerowie* 25tey pułbrygady przeszli most na *Brence* z bagnetem w rękę, i straszną rzeź w brońających przeyscia sprawili.

Potyczka pod Avio — *Dywizya Grta Jouberta* postępuje za nieprzyjacielem ku wawozom *Tyrolskim*, lecz marsz iey trudny jest dla przykrey pory roku. Napotkawszy wczoray pod *Avio* tylną straż nieprzyjaciela, po małej utarczce zabrała 300. niewolnika. „

Buonaparte posyłaąc Dyrektoryatowi 11. Sztandarów, przesłał razem listy przeięte *Dworu Papiezkiego*, które okazują projekt ułożony przez *Oyca S.* ogłoszenia tey wojny za wojnę *Religij*, skoro będzie zapewnionym o *alliansie* *Cesarskim*.

Dyrektoryat uchwalit, aby spiskowi oddani byli do sądu *Kommissyi* woyskowej, gdyż ich uważa, jako tych, którzy zbierali żołnierzy na imie *Pretendenta*. — Na seŃy wczorayszey *Rady* 500. czytało nowe szczeguly o spisku, które jak i poprzedzające mają być drukowane. Nayważniejszym ich punktem jest zupełna pewność, że *Paryż* był głównym miejscem konspiracyi i w iego murach wszyscy spiskowi mieli się zebrać na wykonanie zbrodniczych swych zamiarów.

KURYERA LITEWSKIEGO

Z GRODNA DNIA 6. MARCA R. 1797. W PONIEDZIAŁEK.

Akt Elekcyi Deputowanego z Powiatow Wileńskiego, Trockiego, i Kowieńskiego.

Niemasz Obywatela w obszerney rozciągłości Państwa, któryby nie czuł naywyższego ukontentowania z wstąpienia na Tron NAYIASNIEYSZEGO PAWŁA Pierwszego Pana Naszego NAYMIŁOSCIWSZEGO. Niemasz Mieszkańca w Narodzie Litewskim, któryby nie był przejęty Naywyższym uznanowaniem, naygruntowniejszą wdzięcznością za te dobrodziejstwa, iakie po wstąpieniu na Nayświatniejszy Tron przódkow swoich podobalo się naymiłościwiej, JEGO JMPERATORSKIEY MOSCI PANU NASZEMU NAYMIŁOSCIWSZEMU, wylać na ten Narod wierny zawsze swoim Panom. Liczny Orszak zwróconych współ-Obywateli naszych, na długie cierpienie skazanych zażłone role nasze uwolnieniem od Rekruta, zwrócone dawniejsze podatki Xięstwa, oto są naywspanialsze znamiona dobroci, która Tron Wszech-Rosyji ośladła, oto jest pecha tego NAYMIŁOSCIWSZEGO PAWŁA, który nie tylko w potęgze i mocy, ale w miłośnieniu i dobroci, jest bliskim obrazem rządzącego Bóstwa. — Długośmy byli Obywatele Narodu Litt: podbrzemieniem wdzięczności i przywiązania, oczekując pory dać obu tych sentymentów iak nayżywsze dowody, ale boiażn narażenia własnym domystem Rządu, wstrzymywała najlepsze nasze chęci. Aż też w ciągu dobrodziejstw zlewanych na Narody poddane JEGO potężnemu berlu, podobalo się NAYIASNIEYSZEMU Y NAYMIŁOSCIWSZEMU Naszemu Panu tę nayczulszą dla serc naszych okazać łaskę, aby z posródka nas wybrany ieden za Deputata do naywspanialszego Aktu Koronacyi, był reprezentantem naszej dla Tronu wierności, i tłumaczem naszego ukontentowania i wdzięczności. My przeto Obywatele Szlachta Narodu Litt: z trzech Powiatow, Wileński: Trocki: i Kowieński: Uniwersałem J.O. Xcia Jmci Repnina Feldmarszałka Generał Gubernatora Litt: i wielu Orderow Kawalera, łaskawego i sprawiedliwego Rządcy naszego, na skutek rozkazu NAYIASNIEYSZEGO JMPERATORA PANA NASZEGO NAYMIŁOSCIWSZEGO pod dniem 7^{go} Miesiąca Stycznia w Roku 1797. wydanego, zwołani do Miasta stołecznego Gubernkiego Wilna, nie tylko w duchu posłuszeństwa, ale też w duchu naywyższej radości i ukontentowania zgromadziwszy się na miejsce od Rządu nam wyznaczone Dnia 1^{go} Miesiąca Lutego tegoż Roku 1797. pod Prezydencją J.W. Franciszka Romanowicza Prezydenta Sądow Ziem: Wdttwa Wileń: Kawalera Orderu S. Stanisława i po dwudniowym dla naradzenia się sejsyi Sejmikowey odwoływaniu, w dniu nakoniec 1^{go} Miesiąca Lutego tegoż Roku jednomyślnie glosy, obraliśmy z pomiędzy siebie J. W. Michała Radziżewskiego Marszałka Stołowickiego, Kawalera Orderow Pol: za Deputata na Akt naywspanialszej Koronacyi NAYIASNIEYSZEGO PAWŁA Pierwszego JMPERATORA Wszech-Rosyji Pana naszego NAYMIŁOSCIWSZEGO Y NAYIASNIEYSZEY JEGO MAŁZONKI. Oby! BOG prawdy i światłości, wybranemu z pomiędzy nas temu Obywatelowi dodał mocy i dzielności do naywyraźniejszego wytłumaczenia uczuć serc naszych. Niech ten Mąż cnotą i zasługą wsławiony, równe z nami dzielący sentymenta dla Tronu złoży w Jmieniu Nas wiernych poddanych życzenia, aby JEGO JMPERATORSKA MOSC Pan Nasz NAYMIŁOSCIWSZY nowym wsparty błogosławieństwem Nieba przez światobliwe przy Koronacyi namaszczenie, panował w naydłuższe Lata temu ogromnemu Państwu, na którego gruntowne użczęśliwienie BOG JEGO z swojej dobroci przeznaczył. Aby mu współ z Nayukochańszą Małżonką JEGO NAYIASNIEYSZĄ MARYĄ FIEDOROWNĄ JMPERATOROWĄ wszech Rosyji Panią naszą Naymiłościwszą pozwolił cieszyć się licznym Nayiasniejszym potomstwem, z któregoby Tronowi wszech-Rosyjskiemu nigdy na Augustach i Tytułach nie zbrwało ku podziwieniu i zażdrości świata. Te nasze życzenia, ten dowod wiernego Poddania do przedstawienia przed Tron NAYIASNIEYSZEGO Naypotężniejszego PAWŁA PIERWSZEGO JMPERATORA wszech-Rosyji Pana Naszego Naymiłościwszego oddajemy na ręce J.W. Radziżewskiego Deputata naszego, a ośmieleni względami nayłaskawszemi JEGO JMPERATORSKIEY MOSCI P. Naszego Naymiłościwszego, odważamy się prożyć nasze naypokorniejsze podpisaniem rąk naszych na osobnym papierze stwierdzone, temuż J.W. Deputatowi powierzyć, obowiązując tegoż J.W. Radziżewskiego, aby ile się tylko zgodzać będzie z wolą, dobrocią i wspaniałością NAYIASNIEYSZEGO JMPERATORA Pana Naszego Naymiłościwszego starał się dla nas naykuteczniejszą wyiednać odpowiedź. — Działo się na sejsyi sejmikowey w Mieście Wilnie w Klasztorze S. Jana Roku 1797. Miesiąca Lutego 1^{go} Dnia. —

Podpisano przez Obywatelow trzech Powiatow Wileń: Trocki: i Kowieńskiego.

z Paryża 9. Lutego.

Minister Woenny pisał d. 7. t. m. do Dyrektoryatu list następujący:

„ Obywatele Dyrektorowie! Odebrałem w tym momencie list od Grta Kellermana, w którym mi donosi o marszu 13tej pułbrygady przez Alpy do krajów Włoskich. Píše, że pierwszy batalion stanął pod górą Cenis, właśnie wtenczas gdy wystrzał z armaty ostrzegł przejeżdżających o zbliżającej się burzy, wczasie której podróż przez górę bardzo jest niebezpieczna. — Wskaziciele dróg prowadzący 13tą pułbrygadę, chcieli, ażeby na powrót marszerowała, lecz nieustraszone woyska w największym porządku przy odgłosie muzyki drogę swą ciągle odbywały. — Grt Kellerman dodaje, że mieszkańcy Kraju tego zapewniali, iż nie pamiętają tak strasznej burzy, iak ta, którą pierwszy batalion tej pułbrygady zniósł ochotnie. Widzicie więc Obywatele, że obrońcy Oyczyzny wszędzie są niepokonani, i równie umieją nieprzyjaciela zwyciężać iak z przykrością nawet elementów walczyć. „ (podpisano) Petiet.

Wypis z listu Grta Buonaparte do Ob. Dyrektora Carnot z Werony 9. Pluviose.

„ Z politowaniem zapatrywałem się na to, co względem mnie rozgłaszaią. Każdy mi stosownie do swych namiętności różne mowy przypisuje. Rozumiem, iż mnie znasz nadto dobrze, Ob. Dyrektorze, ażeby czynności moje duchem czyim natchnione być miały. Zawsze się zaszczycałem dowodami przyjaźni, które mnie i moim okazywać raczyłeś, za co ci wdzięczność prawdziwą winien jestem. Są ludzie, dla których niewiść jest potrzebą, i którzy niemogąc zaburzyć Rzeczy, cieszą się przynajmniej, że w niej niezgody zasiewać mogą. Co do mnie, iuz mnie ich mowy więcej nie poruszają. Szacunek małej liczby takich osób, iak ty obywatelu i moich współkolegów, zdanie o mnie potomności, a co najwięcej, uczucie wewnętrzne i szczęśliwość moiej Oyczyzny iedynie mnie obchodzą &c.

D. 2. t. m. Rada 500. wydała dekret względem Mandatów zawierających w treści: „ Od czasu ogłoszenia tego prawa, mandaty żadnego przymuszonego kursu między prywatnymi osobami mieć nie będą, i Dyrektoryat ceny ich niebędzie więcej stanowił, aż do dnia 1. Germinal (21. mar.) publiczne kasy są obowiązane przyjmować mandaty według kursu, który miały 19. Stycznia, a to w podatkach za rok 4ty i poprzedzające lata, tudzież w zapłacie przymuszonej pożyczki, oraz za kupno dóbr Narodowych, a to tylko 2. pierwszych szóstych części ostatniej czwartej części, stosownie do prawa w tej mierze. Od dnia 1. Germinal przyjmowane tylko będą w zapłacie dóbr Narodowych, po poprzedzającym ich zamienieniu na rewersa w Skarbie Narodowym. Od czasu ogłoszenia tego prawa, mandaty będące ieszcze w publicznych kassach, pod

żadnym pozorem nie będą z nich więcej wydawane.

z Paryża 13. Lutego z Gazety Berlińskiej.

Na Sefsyi rady 500. dnia 11. Lutego czytane było następujące od Dyrektoryatu doniesienie: „ Mantua poddała się d. 2. Lutego o godzinie 10. w wieczor. Garnizon poszedł w niewolę; Dyrektoryat przesłał potem punkta kapitulacyi. — Armia po swoich zwycięstwach w Tyrolu bynajmniej nie odpoczywała: ścigala nieprzyjaciela aż do St. Michel, i zabrała mu 900. niewolników. — Jedna kolumna weszła na territorium Papieskie (tu śmiech powstał) przednia straż pod komendą General Adjutanta Lafue, gdzie się także znajdowali grenadyerowie Lombardscy, uderzyła na Armię Papieską, przeszedłszy w brod rzekę zabrała iey tył, i moment ataku był momentem rozrypi żołnierzy Papieskich. (bardziej się ieszcze śmieją) — Grenadyerowie Lombardscy z bagnetem w ręku zabrali baterye. — 1000. ludzi Armij Papieskiej dostało się w niewolę, z których 26. jest Officerow; 500. zabitych; zdobyliśmy 8. chorągwi, 14. sztuk Armat, i 8. wozow amunicyjnych (to zapewne wszystko, co tam było.) — Jeden Regiment huzarow 10. mil pędził się za kawalerią iego świątobliwości i nie mógł iey dopędzić. (śmieją się do rozpuku.) — Podpisano Reubel. Na żądanie Ob. Viltard Rada iednomyślnie dekretowała, że Armia Włoska nie przestaje dobrze zasługiwać się Oyczyźnie. — Doniesienie Dyrektoryatu, i mowę Obywatela Viltard drukować kazano. — Sefsyja solwowana w pośrzedz oklaskow i okrzykow: Niech żyje Rzpta.

Wczoray o godzinie 6. w wieczor ogłoszono uroczyste na wszystkich placach publicznych zwycięstwo Armij Włoskiej i wzięcie Mantuy. Oddziały gwardyi narodowej i woysk liniowych, poprzedzone pochodniami, i marszerując z chorągwami rozwianionemi asystowały urzędnikowi publicznemu, który miał w zleceniu czytać to doniesienie. —

General kommanderujący Armią Włoską do Dyrektoryatu Wyko: — z Głowney kwatery Bolonij 13. Pluviose [1. Lutego) 5. R.

Obywatele Dyrektorowie! Doniosłem wam przez ostatniego kuryera, o bitwach pod Avio i Carpanedo. Nieprzyjaciel cofnął się ku Mory i Torbole, opierając prawe swe skrzydło o jezioro, a lewe o rzekę Adygę. Grt Murat popłynął na statkach z 200. ludzi, i wysiadł w Torbole. — Grt Brygady Vial, na czele letkiej infanteryi, po bardzo długim marszu przez śniegi i przykre góry, zabrał tył nieprzyjacielowi, i przymusił korpus od 450. ludzi i 12. Officerow poddać się w niewolę. Na największą zasługę pochwałę 4ta i 17ta pułbrygada letkiej infanteryi, którą ten mężny Grt prowadził: nie ich niewstrzymywało, zdaie się że przyrodzenie było wzmowie z naszym nieprzyjacielem: czas był okropny; lecz infanterya letka Armij

Włoskiej, nie znalazła jeszcze zawady, którejby nie przezyciężyła. — Grł *Joubert* włzedł do *Roveredo*: nieprzyjaciel, który ufortyfikował wąwóz *Calliano*, sławny zwycięstwem, któregośmy przy pierwszym naszym do *Tyrolu* wejściu, odnieśli, zdawał się chcieć bronić nam wejścia do *Trydentu*. — Grł *Behard* starał się olkrzydlić go z prawey strony, w tymże czasie, kiedy Grł Brygady *Vial*, kontynuował swój marsz prawym brzegiem *Adygi*, pobit nieprzyjaciela, zabrał mu 300. niewolnika, i przybył do *Trydentu*, gdzie znalazł w szpitalach nieprzyjaciela 2000. chorych, których przy ucieczce swojej, polecił naszej ludzkości. Zabrałiśmy tam kilka magazynow. — Tegoż samego czasu, Grł *Masena* posłał dwie półbrygady dla uderzenia na nieprzyjaciela będącego w zamku *de la Scala* między *Feltro* i *Primo-lazo*. Austriacy na tego zbliżenie się uciekli i cofneli się za *Prado*, zostawiając nam część swoich bagażow. — Grł *Angereau* zbliżył się do *Trevizo*: szef szwadronu, *Duvivier* poraził kawaleryą nieprzyjacielską, i zabrał mu kilka stanowisk. (Podpisano) *Buonaparte*.

Dziennik Francuski zawiera następującą wiadomość z Tyrolu pod d. 2. Lutego. — „Brygada Grła *Vial* atakowała wioskę *Lavis*, gdzie nieprzyjaciel w znaczney był sile: 4ta, 17ta i 20ta półbrygada letkiej infanteryi, wsparta 24tą półbrygadą, opanowały wzgórze za prawey stronie tej wioski, w tym właśnie czasie, kiedy część tych wojsk pod dowództwem Grła *Vial* przelamała nieprzyjaciela, ścigała go aż do *S. Michel* i zabrała mu 800. niewolnika. Dwódziesiąta dziewiąta półbrygada sama jedna pokonała 3000. Węgrów. Nazajutrz nieprzyjaciel żądał zawieszenia broni na 24. godzin; nowy atak z naszej strony był dla niego odpowiedzią. — Adjuwant Grła *Sandos-Lambert* z dwóma tylko karabinierami, dokazał, że Major i 100. Węgrów broń złożyli.

Buonaparte do Dyrektoryatu Wyk: z główney kwatery *Faenza* 15. *Pluviose* (3. Lutego.)

„Obywatele Dyrektorowie! Dnia wczorajszego doniosłem wam o wejściu wojsk naszych do *Trydentu*: Grł *Joubert* zaraz po przybyciu do tego Miasta, posłał wojska na ściganie nieprzyjaciela. — Grł *Vial* na czele letkiej infanteryi opanował linią *Lavis*: niedobitki Armij Austriackiej znajdowały się po drugiej stronie. Grł *Vial* przeszedł pieńzo *Lavis*, odpędził nieprzyjaciela aż do *S. Michel*, zabrał 800. niewolnika, i zasiał ziemię trupami. Złączenie się Generałow *Maseny* i *Jouberta* ulkutecznione zostało: ostatni Grł zajmuje linią *Lavis*, która zasłania *Trydent*. —

„Postanowiłem okazać wspaniałość Republikańską na przeciwko siedmdziesiątletniemu Generałowi *Wurmzerowi*, dla którego fortuna w terazniejszey kampanij, bardzo była okrutna, lecz który pomimo to, nie przestał dawać dowodow stałości i męstwa, • czym historya niezapomni. Otoczony ze

wszech stron po batalij pod *Bassano*, tracąc wiedzonym momencie część *Tyrolu* i swoję Armią, nie traci nadziei, że będzie mógł schronić się do *Mantuy*, od której był oddalony na 4. lub 5. dni drogi, przebywa *Augge*, rozpędza naszą awangardę pod *Cerea*, przechodzi przez *Molinella* i przybywa do *Mantuy*. Zamknięty w tym Mieście, uczynił 2. lub 3. wycieczki, każda z nich niefortunliwą była dla niego, i na każdej sam znajdował się na czele wojska. Lecz oprócz bardzo wielkich do przełamania przeszkod, które nasza linia cyrkumwallacyi osadzona licznymi Armatami, iemu przedstawiała, zważyć jeszcze należy, że działał z żołnierzem, który tyłu klęskami serce utracił, i przez choroby osłabionym zostal. Ci, którzy zwykli natrząsać się z niefortunliwych, będą zapewne uwilaczać sławie tego wielkiego Generala. — Grł *Serrurier* z Grłem *Wurmzerem* mieli odprawić wczoray konferencya dla oznaczenia dnia, w którym ma być ulkuteczniona kapitulacya, i dla ugodzenia się względem iey punktow.

„Dywizya Grła *Victor* nocowała d. 1. Lutego, w *Imola* najpierwszym Mieście Papielskim. Armia Oyca S. rzuciła była mosty i okopata się z naywiększą ufilnością nad rzeką *Senio*, którą osadziła Armatami. Grł *Lahoz* kommanderujący Awangardą posłrzedzłszy nieprzyjaciela, który zaczął na naszym strzelcu, rozkazał Legionom *Lombardzkim* uderzyć na strzelcow Papielskich: szef brygady *Lahoz*, kommandant Legionu *Lombardzkiego*, zgromadził swoich Grenadyerow, których użykował w kolumnę dla zabrania z bagnetem w rękę baterji nieprzyjacielskich. Legion ten pierwszy raz jeszcze będący w ogniu, okrył się znakomitą sławą: zabrał 14. sztuk Armat w pośrodek ognia dawanego od 3. lub 4. 000. ludzi okopanych. W czasie reytatywy wielu Xięży z krucyfiksem w rękę zachęcali żołnierzy do wędwania. Zdobyliśmy 14. Armat, 8. Chorągiew, 1000. niewolnika, a do 500. jest zabitych. Szef brygady *Lahoz* lekko został rannony. Z naszej strony 40. ludzi jest zabitych lub rannonych. — Wojsko nasze udeło się do *Faenza*, bramy *Mafia* znalazło zamkniętą, we wszystkie strony nas gwałt bito, a pod oblężenie oblężone, mnie-mało jeszcze, że nam zabroni wejścia. Wszyscy dowódcy, mianowicie *Bakup*, poudiekali: dwa lub trzy Armatne wystrzaly otworzyły bramę, a wojska bliąc się weszły do Miasta. Prawa wojenne upoważniały mnie wydać to niefortunliwe Miasto na rabunek: ale jak się odważyć natak surowe ukaranie całego Miasta, za wykroczenie kilku Xięży? Poslałem donich 50. Officerow zabranych w niewolę, ażeby oświecili swoich współziomkow, i dali im poznać niebezpieczność, na jakie się narażają przez swoje oblężenie. Kazałem dziś stawić się przed sobą wszystkim zakonnikom i Xiężom, przypomniałem im prawidła *Ewangelij*, i użyłem całego wpływu, który mieć może rozum i potrzeba, dla zobowiązania ich do dobrego sprawowania się: zdaie się, że zostali przeięci dobrymi principiami. Poslałem do *Rawenny* Grła *Kamal-dulow*, dla oświecenia tego Miasta, iżby się

frzegło nieszczęścia mogącego wyniknąć z dłuższego ich zaślepienia: posłałem także Oyca dom Ignacio Przeora Benedyktyńskiego do Cezeny, Oyczyzny terazniejszego Papieża, &c. &c. — Grł Victor opanował wczoray Forli: dałem mu rozkaz udać się dziś do Cezeny. (podpisano) Buonaparte.

P. Pinkney Minister Stanow ziednoczonych Ameryki, wyjechał z Paryża d. 5. tego miesiąca.

z Medyolanu 24. Stycznia.

Oto jest wypis z Listu pisanego od Kardynała Busca do Albani Nuncjusza Papieżkiego w Wiedniu, o którym w zaprzeszłym Numerze namieniliśmy: z Rzymu 7. Stycznia. „ Wiadomości udzielone mi w depeszy W. P. pod datą 21 zeszłego Mca, które sztafetą przez Wenecyą odebrałem, coraz bardziej czynią nas spokojniejszymi. Widocznie z niey wynika, że Baron Thugut odmienił swe zdanie, i że chociaż w swych mowach ukrywa tajemnice, tyle jednak powiedział, iż wątpić niemożemy o pomocy Cesarzkiej, zwłaszcza gdy sam Cesarz i Cesarzowa zapewnili o niey WP. Zdaie się także, iż Baron Thugut poważa związek z nami. Przyspieszenie wyjazdu Grła Colli, okazywana skwapliwość, aby woyska nasze jak najszybciej widział, zachęcanie nas do odzyskania krajów naszych, są to dowody, iż uważają nas jako sprzymierzonych. Kiedy zaś Minister nie mówił o offiarach, wnosić więc można, że już niema tej myśli. Niechęć jednak nadto daleko posuwać nadziei, i niebędę ich zapewne uważał, aż wtedy, kiedy traktat podług posłanych WP. odemnie kondycyją podpisany będzie. Teraz gdy zupełnie umocowany jesteś, Baron Thugut nie będzie miał powodu do zwlekania negocyacyi, lecz będzie musiał ostateczną wziąć determinacyą. Co do mnie, póki mieć będę nadzieję pomocy Cesarza, będę odkładał od czasu do czasu negocyacyą względem pokoju, który nam Francuzi offiarują. Niepodobna wyobrazić sobie, ile znieść musiałem natarczywych nalegań dla dania odpowiedzi Posłowi Cacault. Jedni wystawiali mi szczęśliwszą przyszłość, drudzy zastraszali groźbami, lecz stały w zamiarach moich i kochający honor, miałbym go za spłamiony, gdybym w ciągu negocyacyi z Dworem Cesarzkim, chciał wchodzić w jakie z Francuzami umowy. A nim się dał uwieść, ani zatrwożyć, i nigdy na przeciwną nie przejdę stronę, chyba że mnie konieczność do tego przynagli. Znasz mnie, i rozumiem, że Francuzi chętnieby chcieli zawrzeć z nami pokoy, i odebrałem tego nowy dowod w liście pisanym od Nuncjusza z Florencyi, którego tu kopią wraz z odpowiedzią moją przylączam, abyś mógł dać świadectwo stałości moiej i dobrej wierze. [Obydwa te listy w zaprzeszłym Numerze umieściliśmy) Spodziewam się, iż Grł Colli wkrótce przyjedzie do Ankony. Pisałem do Gubernatora w Macerata, aby jak skoro w porcie tym stanie, przywitał go tam imieniem moim, i prosił, aby nim do Stolicy uda się, rzucił okiem na woyska nasze w Romanij, gdyż tym łatwiej potym względem dalszych urzędzeń będzie można z nim rozmówić się.

Reszta w przyszłym Numerze.

z Medyolanu 7. Lutego z Gazety Berlińskiej.

Oto są proklamacye Grła Buonaparte ogłoszone w Bolonij d. 31. Stycznia i 1. Lutego:

Proklamacya Grła Komenderującego Armią Włoską.

Armia Francuzka wkracza do Kraju Papieżkiego; wierna będzie prawidłom, których się trzyma. zabezpieczając religiję i lud. Żołnierz Francuzki trzyma w isedney ręce bagnet zapewniający mu zwycięztwo, drugą zaś offiaruje Miastom i wioskom pokoy, opiekę i bezpieczeństwo. W przypadku iakiego sprzeciwienia się. — 1. Każde Miasto lub wioska, gdzieby za zbliżeniem się Francuzów w dzwon na gwałt uderzono, będzie natychmiast spalone, a urzędnicy będą rozstrzelani. 2. Miasto lub wieś, gdzieby Francuz iaki został zabity, ogłoszone będzie iako zostające w stanie wojny; kolumna tam woyska natychmiast uda się, weźmie zakładników i nadzwyczajną nałoży kontrybucyą. 3. Xięża i ministrowie religij iakiegokolwiek bądź nazwiska, mają być zachowani w aktualnym ich stanie, jeżeli podług przepisów Ewangelij postępować będą, a jeżeli przeciw nim wykroczą, będą traktowani po woyskowemu i surowiey karani iak inni Obywatele (podpisano) Buonaparte.

Manifest Grła Komenderującego Armią Włoską.

1. Papież odmówił formalnie dopełnienia 8go i 9go warunków zawieszenia broni, zawartego w Bolonij d. 2. Mésydor [20 Czerwca) za pośrednictwem Hiszpanij, i uroczyste ratyfikowanego w Rzymie d. 27. Czerwca 1796. 2. Dwor Rzymski nieprzestawał uzbraiać się i zachęcać przez ogłoszone manifesta lud do krucyaty. Woyska jego zbliżyły się o mil 10. do Bolonij zagrażając Miastu temu. 3. Dwor Rzymski zaczął z Dworem Wiedeńskim nieprzyjaźne Francuji negocyacye, co dowodzą listy Kardynała Busca i wysłanie Prałata Albani do Wiednia. 4. Papież powierzył komendę woysk swych Grłom i Officerom Austriackim przysłanym mu od Dworu Wiedeńskiego. 5. Niechciał odpowiedzieć na podane mu od Ob. Cacault Ministra Rzpłtey Francuzkiej propozycyę do negocyacyi o pokoy. 6. Umowa więc zawieszenia broni od Dworu Rzymskiego zgwałcona została. Ogłaszam zatym iako zerwane zawieszenie broni zawarte d. 2. Mésydor między Rzpłtą Francuzką i Dworem Rzymskim. (podpisano) Buonaparte.

Miasto Imola żądało być wcielonym do Rzpłtey Cispadańskiej. Senat Boloiński wysłał 4ch deputowanych dla uskutecznienia tego. — Głoszą, że w Korsyce z powodu rekrutowania zamieszania powstały i że nawet do krwi rozlewu przyszło. Ostatnie jednak z tey wyspy rapporta zawierają w sobie, że spokojność przywrócona została, i że wielu hersztow buntu (a między niemi 4ch Xięży, którzy porwali się do broni) rozstrzelano.